

ה"ת 26080/06/16 - סלים כנעאני נגד משטרת ישראל - תחנת זבולון

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 26080-06-16 כנעאני נ' משטרת ישראל - תחנת זבולון
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת לובנה שלאעטה חלאילה
מבקש	סלים כנעאני
נגד	
משיבה	משטרת ישראל - תחנת זבולון

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוס, המוגשת לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשנ"ט - 1969 (להלן: "**הפקודה**").

התפוס הוא מחפר זחל מסוג וולבו, שנת ייצור 2007, מס' רישוי 1266873 (להלן: "**המחפר**"), אשר לטענת המבקש נמצא בבעלותו ומשמש אותו לצורכי עבודה.

המשיבה התנגדה לבקשה. את נימוקיה לכך הביאה בפתח הדיון שהתקיים במעמד הצדדים.

טיעוני הצדדים

2. המבקש אדם ללא עבר פלילי, תושב הכפר כאבול, עצמאי המנהל עסק בשם "ס.כ. תיקונים", הרשום על שמו ברשויות המס, טען בבקשתו כי ביום 5.5.16 רכש את המחפר מאת חברת "ראפקו בולדוזר בע"מ" לה שילם סך של 220,000 ₪, על חשבון התמורה המוסכמת; את היתרה בסך של 50,000 ₪ בתוספת מע"מ, הוא התחייב לשלם תוך 60 ימים מיום הרכישה.

המחפר רשום עדיין על שם חברת "ראפקו בולדוזר בע"מ" ולטענת המבקש בין הצדדים סוכם כי הבעלות בו תועבר על שמו לאחר סילוק מלוא התמורה.

3. המבקש טען כי את המחפר הוא השכיר לצורכי עבודה לחברת "חפירות ח.ש בע"מ" וכי זה נתפס ע"י המשיבה ביום 8/6/16 כשהוא חונה באזור תל רגב, סמוך לכביש 70 באתר עבודה של חברת "שפיר".

4. המבקש נחקר ע"י המשיבה בחשד לפגיעה בתשתיות חשמל באתר ולביצוע עבירה של היזק לקווי תשתית והמחבר אליהם (להלן: "**העבירה**") (ושוחרר בתום חקירתו. בחקירתו, כמו גם בדיון שהתנהל לפני, טען כי אין לו כל זיקה לעבירה או לסכסוך כזה או אחר בתל רגב, עליו שמע בחקירתו.

5. בחקירתו במשטרה מסר המבקש מסמכים הנוגעים למחפר לרבות מסמכי רישוי וביטוח, פרטי החברה ממנה נרכש, הציג קבלות בדבר הסכום ששילם ומסר כי למן נרכש המחפר הוא השכיר אותו לקבלן המבצע עבודות בתל רגב וכי החל מיום 1.6.16 מועסק אצלו מפעיל למחפר, בשם דיאב גדיר. המבקש גם מסר בחקירתו כי המפתחות נמסרו לקבלן עם השכרת המחפר וכי אצלו נשארו המפתחות הרזרביים.

6. המשיבה התנגדה להשבת המחפר. לשיטתה, השבת המחפר למבקש יש בה כדי לפגוע בניהולה התקין של החקירה ובאינטרס הציבורי. המדובר בעבירה מסוג פשע שבוצעה בתחום רב, כך נטען, והמחפר עשוי להוות ראייה במסגרת ההליך הפלילי. מלבד עילת תפיסה זו, נטען כי המשיבה צפויה לעתור בעתיד לחילוט המחפר והמשך תפיסתו נדרש גם כדי למנוע ביצוע של עבירות נוספות בעתיד.

ב"כ המשיבה הוסיף כי "הסמכות להחזקת התפוס לא פקעה" וכי המשיבה מוסמכת להחזיק בו למשך 180 ימים.

דין

7. סמכות תפיסת חפצים, החזקתם והחלטה בדבר גורלם מוסדרת בפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), בסעיפים 32 ועד 42.

8. הסמכות לתפיסת חפץ ע"י שוטר מוסדרת בסעיף 32 (א) לפקודה. הסעיף מקנה לכל שוטר סמכות רחבה לתפיסת חפץ שלגביו יש יסוד סביר להניח כי נעברה בו עבירה או עומדים לעבור בו עבירה, החפץ עשוי לשמש ראייה בהליך פלילי או שהחפץ הושג כתוצאה מביצוע עבירה או שהוא מהווה אמצעי לביצועה.

סעיף 34 לפקודה, מכוחו מוגשת הבקשה דנא, קובע "על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח - משנה...או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת, כפי שיוורה בית המשפט - בכל התנאים שייקבעו בצו".

9. אקדים ואתייחס לטענת ב"כ המשיבה לפיה המשיבה מוסמכת להחזיק במחפר למשך 180 יום ו"הסמכות להחזקת התפוס לא פקעה", טענה אשר ככל הנראה נשענת על הוראת סעיף 35 לפקודה ואומר כי, הוראה זו אינה נותנת זכות להחזקה בחפץ למשך 180 ימים, אם כי קובעת **תקרת זמן** שמעבר לה אין המשיבה רשאית להוסיף ולהחזיק בו, אלא אם ביהמ"ש האריך את התקופה הקבועה בסעיף. תקופה מקסימלית זו להחזקת החפץ, כפופה לשיקול דעתו של ביהמ"ש, עת דן הוא בבקשה לשחרור החפץ לפי סעיף 34 ומכאן שטענה זו של

המשיבה אינה מצדיקה המשך החזקה במחפר ואת הבקשה לשחרורו יש לבחון בגדרי סעיף 34.

10. בבוא ביהמ"ש לבחון בקשה להשבת תפוס, ראש וראשון עליו לבדוק אם נתקיימה אחת החלופות העשויה לשמש **מקור סמכות למשטרה לתפיסה החפץ** לפי סעיף 32 (א) לפקודה. מלשון הסעיף עולה, כאמור, כי קיימות חמש חלופות העשויות, כל אחת, לשמש מקור סמכות לתפיסת חפץ.

11. מעיון בתיק החקירה עולה כי באמתחת המשיבה תשתית ראייתית המקימה יסוד סביר להניח כי המחפר שימש לביצוע עבירה וכי זה עשוי לשמש ראיה בהליך פלילי שעניינו עבירה של היזק לקווי תשתית, שכן בניגוד לנטען בבקשה, חומר החקירה בתיק מלמד על כך שבזמנים הרלוונטיים לתפיסה, המחפר לא היה במצב של חנייה כפי שנטען ע"י המבקש אם כי היה מעורב בביצוע העבירה המיוחסת.

לעניין היסוד הראייתי הנדרש, אני מפנה לבש"פ 8353/09 **פליקס נ' מדינת ישראל**, שם נקבע: "...המסקנה מדברים אלה היא כי למצער בשלב בו טרם הוגש כתב אישום נותר הרף הראייתי של יסוד סביר להניח כי נעברה עבירה וכי החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה, וזאת גם במסגרת הביקורת השיפוטית. עם זאת, אעיר כי גם אם ישנו יסוד סביר להניח כי החפץ קשור בביצוע עבירה, אך ישנו סיכוי נמוך להגשת כתב אישום (מטעמים שאינם ראייתיים) יהיה מקום לשקול שחרור החפץ התפוס".

12. השאלה השנייה שיש לבחון הינה אם מתקיימת **עילה להמשך תפיסת המחפר** ביד המשיבה. נקודת המוצא היא כי "...קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ...אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן ויש לבחון אם מתקיימת **עילה להמשך תפיסתו**..ואם כן, האם קיימת '**חלופת תפיסה**' נאותה, העשויה להגשים...את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין...."(בש"פ 342/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל** - ההדגשות של הח"מ).

13. אשר לעילות התפיסה כבר נקבע כי שלוש תכליות עיקריות עשויות להצמיח מקור סמכות לתפיסת חפץ: למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוץ; ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראיה בבית המשפט.

אלא שגם אם ביהמ"ש יקבע קיומה של עילת תפיסה אין די בכך לצורך המשך התפיסה בחפץ ועל ביהמ"ש לשקול, בין היתר, את טיב החפץ, סיווג העבירה, זכות הקניין והאינטרס הציבורי ויש לבחון האם ניתן להגשים את תכלית התפיסה באמצעות שחרור החפץ בכפוף להגבלות מידתיות אשר תגשמה את התכלית הטמונה בתפיסה, בד בבד עם מיתונה והחלשתה של הפגיעה בזכות הקניין של האדם. השאלה היא, במילים אחרות, אם קימת '**חלופת תפיסה**' אשר תגשים את מטרת התפיסה בדרך שתפגע פחות בזכות קניינו של בעל הזכויות בנכס". (בשפ 342/06 שצוטט לעיל).

14. עיון בתיק מלמד כי לא נדרשות עוד פעולות חקירה הקשורות פיסית במחפר והתכלית הראייתית ניתנת לטעמי

להשגה, לאור טיב התפוס, באמצעות תיעוד המחפר בצורה חזיתית.

עילת התפיסה העיקרית בעניינו הינה הצפי לעתור לחילוט המחפר, כך אני סבורה. תפיסה זו מיועדת לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את סמכות הענישה שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש הנגזר על העברין, כאשר הפעלתה של סמכות זו נתונה בהתקיים שלושה תנאים מצטברים: בעל החפץ הורשע בדין, החפץ נתפס על ידי המשטרה והחפץ סייע לבעל החפץ לבצע את העבירות בהן הורשע.

בנסיבות העניין, נראה כי **שחרור המחפר בתנאים שיבטיחו את מסירתו לידי המשיבה, אם וכאשר יורה ביהמ"ש על חילוטו**, הינו אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי בין האינטרס הציבורי המבקש לשמור על פיקוח המדינה ביחס לחפץ, לבין זכותו של המבקש לממש את זכויותיו לגבי החפץ גם אם מימוש זה עשוי להיות כפוף למגבלות. איזון זה ניתן להשיג, בין היתר, בתנאים של איסור דיספוזיציה על המחפר, הטלת שעבוד לטובת המשיבה והפקדת ערבון כספי בקופת ביהמ"ש.

מדובר בחפץ שהחזקה בו מותרת על פי דין ואשר בהחלט ניתן לעשות בו שימוש כשיר וחוקי; המבקש, כאמור אדם ללא עבר פלילי, לא היה במקום בזמן ביצוע עבירה והתשתית הראייתית הקיימת בתיק נכון להיום ואשר יכולה לקשור אותו לביצוע העבירה הינה חלשה יחסית. המבקש מסר עדות מפורטת בדבר נסיבות רכישת המחפר והשכרתו לקבלן שביצע עבודות בתל רגב, כמו גם בנוגע להעסקת אדם שכיר להפעלתו, והציג מסמכים היכולים לחזק את גרסתו. יתר העדויות בתיק לא סתרו את גרסתו של המבקש וחלקן אף תמך בה.

זאת ועוד, מדובר במחפר יקר ערך המשמש לצורכי פרנסתו של המבקש ואיזון בין שיעור נזקו משלילת החזקתו בו לתקופה ממושכת בו ופגיעה בזכות הקניין וחופש העיסוק, בייחוד כאשר טרם הוגש כתב אישום בתיק ולא ברור אם יוגש, מתי יוגש ונגד מי, לבין השמירה על האינטרס הציבורי המחייב שמירה על המחפר לצורכי חילוטו בעתיד אם וכאשר יתקיימו התנאים הקבועים בחוק לכל, מצדיק שחרור המחפר בתנאים מגבילים כאמור.

הואיל והמחפר רשום עדיין על שם חברת "ראפקו בולדוזר בע"מ", הרי שהתנאים שייקבעו יהיו מופנים גם כלפי חברה זו, מתוך הנחה כי לאור ההסכם בינה לבין המבקש, לא תהיה התנגדות מטעמה לתנאים. ויודגש כי הגרסה שמסר הבעלים של חברת "ראפקו" בחקירתו במשטרה עולה בקנה אחד עם גרסתו של המבקש לעניין הרכישה, התמורה ששולמה והיתרה שעם תשלומה תועבר הבעלות על שם המבקש.

15. עילה נוספת אליה טען ב"כ המשיבה הינה סיכול ביצוע עבירה דומה בעתיד.

לעניין זה אומר כי לאור חומר החקירה בתיק, חולשת הראיות הקושרות את המבקש לביצוע העבירה, העדר עבר פלילי למבקש והעובדה כי מדובר בחפץ שהחזקה בו מותרת על פי דין, אני סבורה כי עילה זו אינה חזקה בנסיבות העניין ובהחלט ניתן להחלישה ואולי אף לאיינה ע"י שחרור המחפר בתנאי כי **י"אסר על המבקש להפעילו ו/או להשכירו לצורך ביצוע עבודות בתל רגב.**

16. לאור כל האמור, אני נעתרת לבקשה ומורה על השבת המחפר **בתנאים המצטברים** באים:

הפקדת ערבון כספי בקופת ביהמ"ש ע"ס של 80,000 ₪, או ערבות בנקאית לא מוגבלת בזמן, בסכום דומה;

- שעבוד המחפר לטובת המדינה; השעבוד יירשם ברשם המשכונות ובמשרד רישוי;
- המצאת פוליסת ביטוח למחפר שתהא אף היא לטובת המדינה (המוטב עפ"י הפוליסה, תהא מדינת ישראל);
- ייאסר על המבקש ו/או על חברת "ראפקו בולדוזר בע"מ" ו/או מי מטעמם לבצע כל דיספוזיציה במחפר;
- המצאת הסכמת חברת "ראפקו בולדוזר בע"מ" לתנאים שנקבעו בהחלטה זו והמצאת ערבות צד ג' מטעם הבעלים שלה מר נג'יב חורי, ע"ס של 150,000 ₪, להבטחת התנאי של איסור דיספוזיציה.
- המצאת ערבות צד ג' ע"ס של 80,000 ₪ להבטחת מילוי התנאים.
- איסור הפעלת המחפר ו/או השכרתו לצורך ביצוע עבודות בו באזור תל רגב, וזאת עד להכרעה בגורלו של המחפר בהליך הפלילי שיוגש בעניין, ובלבד שזה יוגש בפרק זמן של חצי שנה מהיום. המשיבה רשאית לפנות אל ביהמ"ש, במידת הצורך, להארכת התקופה שנקבעה ככל שצורכי החקירה מחייבים זאת.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

תיק החקירה נמצא בלשכתי. ב"כ המשיבה רשאי ליטול אותו לידי באמצעות מזכירות ביהמ"ש.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשע"ו, 22 יוני 2016, בהעדר הצדדים.